Το νου σου στις πατάτες!

written by Peter Papageorgiou | 26.01.2023

Πριν μερικές μέρες ανέβασα στο Facebook μια ανάρτηση του φίλου Σπύρου Μαρμαρινού με φωτογραφία της βιτρίνας του την οποία κοσμούσε μια μεγάλη σημαία με την εικόνα του Καποδίστρια και μπροστά στο πεζοδρόμιο μερικά κιλά πατάτες σπαρμένες. Να κάπως έτσι:

Είδαν την ανάρτηση διάφοροι φίλοι, την είδε κι η μάνα μου, η Αγγλίδα. (Μια μάνα έχω, την Αγγλίδα, δεν έχω άλλη). Μου στέλνει λοιπόν στο Messenger ερώτηση τι ακριβώς εννοεί ο ποιητής με τον Καποδίστρια και τις πατάτες. Της λέω καλά δεν ξέρεις την ιστορία; Και της εξήγησα.

Σήμερα περπατούσα εδώ στη γειτονιά και σκεφτόμουν τον Καποδίστρια και τις πατάτες. Ήρθε ο άνθρωπος το 1827 και προσέφερε στον ελληνικό λαό δωρεάν κάτι τόσο σημαντικό, έναν τρόπο να τραφεί και τον έγραψαν. Μόνο όταν έβαλε φρουρούς να τις φυλάνε, θεώρησαν τα τζιμάνια ότι είναι κάτι πολύτιμο και τις έκλεψαν. The rest is history όπως μαρτυρείτε καθημερινά σε κάθε σπίτι, σουβλατζίδικο, ταβέρνα και φαστφουντάδικο.

Και σκέφτομαι λοιπόν το εξής:

Σε αυτή τη χώρα των μυρίων προβλημάτων και αγώνων, καταφέραμε κάποτε κι είχαμε μια δωρεάν παιδεία, με όλα τα στραβά της και μια δωρεάν υγεία προσβάσιμη σε όλους, το ΕΣΥ. Δικαιοσύνη δεν θεωρώ ότι είχαμε ποτέ, αλλά θα θέλαμε και θα μπορούσαμε. Η πρόσβαση στην Παιδεία, την Υγεία, και την Δικαιοσύνη συμπεριλαμβάνονται στην χάρτα της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα δικαιώματα που συντάχθηκε στις 10 Δεκεμβρίου του 1948. Μια από τις πρώτες 48 χώρες που την υπέγραψαν ήταν και η Ελλάδα (εν μέσω Εμφυλίου! Ίσως αυτό ήταν μια ένδειξη του πόσο σοβαρά θα αντιμετωπιζόταν…)

Άλλα Ανθρώπινα Δικαιώματα; Στέγη, Νερό, Φαΐ, Ισονομία, Ελευθερία, Ζωή, Ανεξιθρησκεία.

Κάτι ψιλοπράγματα δηλαδή.

Σαν τις πατάτες του Καποδίστρια κι αυτά, όσο τα είχαμε, σε όποιο βαθμό και να ήταν αυτός, δεν τα σεβαστήκαμε. Γιατί πολύ απλά δεν κάναμε τίποτα για να τα προστατέψουμε.

Η παρούσα κυβέρνηση και όλες οι προηγούμενες, εθνικές και τοπικές δουλεύουν σταθερά προς την νεοφιλελέ κατεύθυνση του να γίνουν όλα αυτά τα αγαθά προσβάσιμα μόνο στους έχοντες. Σύντομα η Παιδεία και η Υγεία, ουσιαστικά ήδη δηλαδή, θα είναι προνόμια και όχι δικαιώματα.

Οι “πατάτες” θα έχουν τριγύρω ένα συρματόπλεγμα και φρουρούς. Έχουν ήδη!

Αυτό περιμένουμε για να κάνουμε κάτι για αυτό;

Και πως; Θα ξαναγυρίσουμε στο Κρυφό Σχολειό και θα περιμένουμε από τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα να στήσουν ιατρεία στα νησιά μας;

Άμα θέλουμε τις πατάτες πρέπει να κάνουμε κάτι για αυτό.

Τα έλεγε βέβαια κάποτε κι ο Χάρρυ Κλυνν…